

eller hvilke dele af talerne, der skal holdes hvor, når vi har én redegørelse og for mit vedkommende 3 forespørgsler i træk om nogenlunde det samme emne. Jeg skal forsøge kun at forholde mig til den del af det, som vi har oppe nu, og sige, at Det Konservative Folkeparti, ligesom vi gjorde under redegørelsen, naturligvis står bag målsætningen i »Energi 2000«.

Som jeg læser ministerens redegørelse i dag og tallene i Dithmerrapporten, siges det også, at vi når målet i år 2000, men at man i år 2005 måske kan være en lille smule bekymret.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at det undrer mig, når man beskæftiger sig med tal og scenarier for den slags ting, at der slet ikke er nogen som helst form for usikkerhed med hensyn til, hvad der sker med CO₂-udslippet, når vi når 10 år frem i tiden. Så er man 100 pct. sikker på – sådan fremstår tallene i hvert fald – at de ser lige præcis sådan ud. Jeg synes nok, man godt kunne have en eller anden vurdering af dem, og jeg ved også, at den gruppe af konservative politikere, som forhandler med regeringen om dette her, har bedt om det. Men målsætningen er vi enige om, og det vil vi fortsat være.

Jeg finder stadig væk, at det er en ambitiøs målsætning at have i Danmark, men vi skal naturligvis sætte ambitiøse mål, og det gør vi så også. Jeg skal sige, at den tillids erklæring, som ministeren fornemmede han fik på et tidligere tidspunkt, skulle forstås sådan, at jeg sagde, at sådan kunne man have valgt at opfatte det. Jeg synes stadig, at ministeren set med konservative øjne i hvert fald mangler at leve op til tilliden, men vi giver da gerne endnu en gang ministeren og regeringen chancen for at leve op til tilliden – specielt den tillid, der ligger i, at man ustandselig taler om, at man vil være en erhvervsvenlig regering. Vi mangler at se nogle eksempler på det, men vi skal da lade al tvivl komme den anklagede – i dette tilfælde regeringen – til gode.

Når jeg siger, det er en ambitiøs målsætning, er det naturligvis, fordi et land som Danmark med dets nordlige placering – og så kan man være glad for eller ej, at man bor her; jeg har registreret, at Danmark på disse lister over, hvor højt man står med hensyn til velfærd, står meget højt, bl.a. fordi vi ikke har nogen stor risiko for jordskælv her; dog ved jeg ikke, om det er et udtryk for velfærden, for denne nordlige placering gør det jo nødvendigt at varme op, og det vil sige, der skal bruges noget energi til det.

Når vi vil have den velfærd, vi har, og den, selv om vi ikke er tilfredse med beskæftigelsen, dog alligevel relativt høje beskæftigelse, vi har, skal der vel også bruges noget energi til produktion. Og når vi endelig synes, at det for os er vigtigt at kunne have en arbejdskraft, der er mobil, at kunne have en bebyggelse, som er spredt ud over det danske land, og vi i øvrigt gerne vil afsætte vores varer også til udlandet, skal der også bruges noget energi til transport.

Alt dette giver uundgåeligt et CO₂-udslip, og vi har i Danmark valgt og besluttet os for, at vi ikke vil bruge a-kraft i vores energiscenarium, og da vi af geografiske grunde ikke har nogen vandkraft, har vi ikke så store chancer.

Derfor skal jeg nu gentage det spørgsmål til ministeren, som han sagde jeg kunne få svar på senere – om det så er nu, det ved jeg ikke – nemlig: Hvor mange af vore nabolande når op til målsætningen om reduktionen i CO₂-udslippet? Jeg forstod på ministeren – så meget røbede ministeren dog sidste gang – at Tyskland var mere ambitiøs end Danmark. Det mener jeg nu også de har også grund til, for ifølge de oversigter, jeg har, er det tyske CO₂-udslip større end det danske. Tyskland og Belgien ligger over Danmark. Sammenlignelig med Danmark ligger Finland, Holland og Storbritannien.

De lande, der virkelig går i bund på hitlisten, er Norge og Sverige med vandkraft og Frankrig med mængder af a-kraft. Så det er altså et ambitiøst mål, vi har sat os i Danmark, når vi har valgt at ville sænke CO₂-emissionen.

For os at se er kraftvarmeverkerne en stor del af hjælpen til at få sænket CO₂-emissionen, og vi ved, at de gør utrolig meget for, at det skal lykkes. De forsker i øjeblikket på at bringe det ned og leve op til biomassehandlingsplanen ved at finde en måde at bruge disse brændstoffer på. Men en del af problemstillingen ligger jo altså også i, at når man bruger disse alternativer til de fossile brændstoffer, kommer der somme tider nogle uønskede miljøbivirkninger, som vi heller ikke er interesseret i, og derfor er tingene altså ikke så forfærdelig nemme.

En meget nem og let løsning ville det være, hvis vi kunne få resten af EU overbevist om det danske kraftvarmekoncept. Ministeren nævnte, og jeg har nævnt det tidligere, men vil gerne gentage det nu: Dansk kraftvarmekoncept i hele EU ville mindske CO₂-udslippet med 13-15 pct. Jeg taler slet ikke om, hvad der kunne ske, hvis vi kunne få dansk kraftvarmekoncept til resten af verden, men lad os så i første omgang nøjes med det tidligere Østeuropa.